

Adalék a magyar nemzetstratégia kidolgozásához (tézisek)

Az egyetemes magyar nemzeti közösség re-ményteljes jövőképe, a nemzetstratégiának kimű-velése, kiépítése, a következő alapfeltételek megte-remtését követeli meg:

– A magyar nemzeti közösség fogalmának elfo-gadása, hitelesítése, folyamatos erősítése, gazdagítá-sa és ápolása. (A Magyarok Világszövetsége kong-resszusának, megfogalmazásában is.) Ezért a kisebb-ségi nemzeti közösségek fogalma helyett használjuk inkább a „nemzetrészek” kifejezést, mert ez erőtelje-sebb hangsúlyt ad az egy nemzethez való tartozás jo-gának.

– Az anyaországban valamint a határokon túl élő magyarság bel- és külszázagonként külön-külön nem-zetrészeket alkot, a nemzeti kisebbség kifejezést foko-zatosan el kell törölni, mivel ez a trianoni diktátumnak, a magyarság kollektív büntetésének szinte egyedülálló európai kényszerterméke.

– A nemzeti kisebbség jelentése fokozatosan veszítse el politikai jellegét, majd állami szintről épüljön le önkormányzati szintekre csupán mint matematikai fogalom.

– A nemzetrészek közötti szabad kommunikáció megszervezése, fejlesztése és gyakorlása álljon az egyetemes magyar nemzeti életminőség javításának szolgálatában: a szellemiség, a lelkiség megjelenítésé-vel a nemzet életében. Ezt az anyagi jólét előretörő ér-vei fölé kell emelni az ésszerű, egészséges arányok ki-alakítása és fenntartása révén.

– A nemzetrészek között a szellemi, lelki és anyagi szolgáltatások, szolgálatok szabad cseréjének elve és gyakorlata távlati célként fokozatosan alakuljon ki és érvényesüljön államhatári korlátok nélkül.

A fenti elv kezdeti formájának alapjait a már mű-ködő kedvezménytörvény képezi.

– A szomszédos országokkal egyetértésben – a kölcsönösségi elv alapján – a leszakított nemzetrészek minden tagját alanyi jogon illesse meg területi államá-nak államalkotói, valamint saját anyanemzetének nem-zetalkotói státusa.

– A gazdasági globalizáció szellemében a polgár alanyi jogát képezze az adókulcsának célirányos fel-osztása az igényelt szolgáltatások, vagy szolgálatok végzőinek javára, kezdve az önkormányzatoktól, az autonóm körzeteken át az anyaországi intézményekig (önkormányzat autonóm körzet, tartomány, köztársaság, szövetségi állam, az anyanemzet államáig).

– A polgárok egyéni adózása az adókulcsok cél-irányos felosztása révén úgy irányuljon a szolgáltatás-nyújtás alanyai felé, államhatári korlátok nélkül, hogy a az a biológailag és társadalmilag vitális szolgáltatások tekintetében a területi-állami, míg a szellemi, lelki, kul-turális stb. igények tekintetében az autonóm körzetek és az anyaországi intézményeket illesse meg.

– Az igényelt szolgálatok adózás útján történő ellentételezésének vállalása legyen meghatározó mér-céje az államalkotói, ill. nemzetalkotói jogok elismeré-sének is (a választójog megoszlása; a schengeni egyezmény kiváltotta vízumkényszer alóli mentesség joga stb.).

Ennek megvalósítása feltételezi a szomszédos államok közötti multilaterális egyezmények megköté-sét, majd azok kényszere alatt a belső törvényhozások sorozatát. A mai demokratizációs folyamatok közepet-te a szomszédos államokban biztatóan alakulnak a fel-tételek az említett egyezmények elfogadására, mivel az EU-integrációs feltételek erre sarkallják őket.

– A Kárpát-medence térségében a demokratizá-lódás elősegítése, valamint e folyamatok hozadékának ésszerű kiaknázása igazságos, az egyenjogúság, esélyegyenlőség elvein nyugvó egységes mércék alap-ján történik a térség nemzetei, etnikumai, felekezetei stb. között.

– A szórványban és szigetekben élő nemzetré-szek számára a tartományi alkotmánytól egészen a nemzetközi garanciákig biztosítani kell az oktatási, kul-turális és más, a nemzeti azonosságtudat megőrzését szolgáló igények szabad kifejezésének és megválasz-tásának jogát az autonóm körzetek és az anyaország

intézményei számára is, szubszidiáris szolidaritás elve alapján.

– Fennmaradásunkat csak a magyarként való itt maradásunk, ezt pedig csak az igazi demokrácia, a teljes egyenjogúság és esélyegyenlőség szavatolja.

Ez hát nélkülözhetetlen feltétele önbizalmunk, önbecsülésünk, emberi méltóságunk és nemzettudatunk erősítésének; a szabad kibontakozásunk lehetőségének; a tettvágy, az alkotókészség, a tudásközpontúság, a szorgalom és leleményesség, a gazdasági

boldogulás, életminőség, széles látókörűség kifejlődésének; az életkedv, a gyermekvállalási kedv újraéledésének; a demográfiai növekedés, a kulturális fejlődés felgyorsulásának. Mindez együtt pedig a helyes értékítélet, az emberi bölcsesség mozgósításához vezet.

Csak így leszünk képesek nemzetünk életfája gyökérzetének megerősítésére.

Ha mindezt okosan cselekedjük, úgy bátran egy nyílt szellemi vetélkedőre hívhatjuk ki környezetünket, egy ezeréves bölcsesség birtokában.